

พระธรรมดาเนียล - เลขเจ็ด

กษัตริย์เจ็ดองค์

Jeff Pippenger

2023-12-02

ฟ้าร้องทั้งเจ็ดเป็นภาพแทนของประวัติศาสตร์ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1798 จนถึงวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ประวัติศาสตร์นั้นได้รับการเป็นแบบอย่างไว้โดยกษัตริย์เจ็ดองค์สุดท้ายแห่งอาณาจักรยูดาห์ ตั้งแต่ต้นสหัสวรรษในปี 677 ก่อนคริสตกาล จนถึงเศเดคียาห์ในปี 586 ก่อนคริสตกาล.

ในแนวการปฏิรูปอันศักดิ์สิทธิ์

ลักษณะหนึ่งของการเสริมกำลังแก่ทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งคือสัญลักษณ์ซึ่งชี้ไปถึงสิ่งที่มีขอบเขตทั่วโลก เมื่อวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 ข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งได้รับการเสริมกำลัง และจากนั้นข่าวสารนั้นก็ถูกนำไปยังสถานีมิชชันทุกแห่งทั่วโลก

“ขบวนการเสด็จมาระหว่างปี 1840–44 เป็นการสำแดงอันรุ่งโรจน์แห่งฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า ข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งได้ถูกนำไปยังสถานีมิชชันทุกแห่งทั่วโลก” สงครามแห่งประวัติศาสตร์, 611.

ในเชิงคำพยากรณ์ ในเวลานั้นทูตสวรรค์แห่งวิวรณ์บทที่สิบได้ลงมา และวางเท้าข้างหนึ่งบนแผ่นดิน และอีกข้างหนึ่งบนทะเล ชิสเตอร์ไวท์ระบุว่านั่นเป็นสัญลักษณ์แห่งขอบเขตทั่วโลกของข่าวสารนั้น

“ท่าทีของทูตสวรรค์ ซึ่งมีเท้าข้างหนึ่งอยู่บนทะเล และอีกข้างหนึ่งอยู่บนแผ่นดิน บ่งบอกถึงขอบเขตอันกว้างไกลของการประกาศข่าวสารนั้น ข่าวสารนี้จะข้ามน่านน้ำอันกว้างใหญ่ และจะถูกประกาศในประเทศอื่น ๆ กระจังทั่วทั้งโลก” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, เล่ม 7, 971.

คำประกาศของไซรัสเกี่ยวกับพระราชกฤษฎีกาฉบับแรกนั้น เป็นพระราชกฤษฎีกาที่มีผลทั่วโลก.

ในปีแรกแห่งรัชกาลไซรัสกษัตริย์แห่งเปอร์เซีย

เพื่อพระวามะของพระยาห์เวห์ซึ่งตรัสโดยปากของเยเรมีย์จะสำเร็จ

พระยาห์เวห์ทรงเร้าใจไซรัสกษัตริย์แห่งเปอร์เซียให้ทรงประกาศทั่วราชอาณาจักรทั้งสิ้นของพระองค์

และทรงให้บันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรด้วยว่า “ไซรัสกษัตริย์แห่งเปอร์เซียตรัสดังนี้ว่า

พระยาห์เวห์พระเจ้าแห่งสวรรค์ได้ประทานบรรดาราชอาณาจักรทั้งสิ้นของแผ่นดินโลกแก่ข้าพเจ้า

และพระองค์ทรงกำชับข้าพเจ้าให้สร้างพระนิเวศถวายแด่พระองค์ที่กรุงเยรูซาเล็ม ซึ่งอยู่ในยูดาห์

มีผู้ใดบ้างในท่ามกลางพวกท่านทั้งหลายที่เป็นชนชาติของพระองค์ ขอให้พระเจ้าของเขาสถิตกับเขา

และให้เขาขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม ซึ่งอยู่ในยูดาห์ และสร้างพระนิเวศของพระยาห์เวห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล

(พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า) ซึ่งอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็ม และผู้ใดก็ตามที่ยังเหลืออยู่ ณ

ที่ใดซึ่งเขาอาศัยอยู่ชั่วคราวนั้น ก็ให้ชาวเมืองแห่งที่นั้นช่วยเหลือเขาด้วยเงิน และด้วยทองคำ

และด้วยทรัพย์สินของ และด้วยสัตว์ใช้งาน

นอกเหนือจากเครื่องถ้วยด้วยเงินสำหรับพระนิเวศของพระเจ้าซึ่งอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็ม”

แล้วหัวหน้าวงศานบิดาแห่งยูดาห์และเบนยามิน ทั้งบรรดาปุโรหิต และคนเลวี

พร้อมกับทุกคนซึ่งพระเจ้าทรงเร้าใจ

ก็ลุกขึ้นเพื่อจะขึ้นไปสร้างพระนิเวศของพระยาห์เวห์ซึ่งอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็ม เอสรา 1:1–4

เช่นเดียวกับที่ทูตสวรรค์องค์แรกถูกนำไปยังสถานีมิชชันทุกแห่งทั่วโลกในวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840

ไซรัสก็ระบุตนเองว่าเป็นกษัตริย์เหนือ "บรรดาราชอาณาจักรทั้งสี่บนแผ่นดินโลก"

ขณะที่เขาประกาศพระราชกฤษฎีกาฉบับแรก การเสด็จลงมาของทูตสวรรค์ในวิวรรณ์บทที่สิบ

ซึ่งไซสเตอร์ไว้ที่ระบุว่า "มิใช่ผู้อื่นใดนอกจากพระเยซูคริสต์"

มีลักษณะเชิงพยากรณ์เช่นเดียวกันกับทูตสวรรค์ผู้ทรงฤทธิ์ในวิวรรณ์บทที่สิบแปด ไซสเตอร์ไว้ที่ระบุว่า

วัตถุประสงค์ของทูตสวรรค์องค์แรกนั้นเป็นเช่นเดียวกันกับวัตถุประสงค์ของทูตสวรรค์ในวิวรรณ์บทที่สิบแปด.

"พระเยซูทรงมอบหมายให้ทูตสวรรค์ผู้ทรงอำนาจองค์หนึ่งลงมาและเตือนบรรดาผู้อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกให้เตรียมพร้อมสำหรับการเสด็จมาปรากฏครั้งที่สองของพระองค์

ขณะที่ทูตสวรรค์นั้นออกจากเบื้องพระพักตร์ของพระเยซูในสวรรค์

แสงสว่างที่เจิดจ้าและรุ่งโรจน์อย่างยิ่งได้ส่องนำหน้าเขา

ข้าพเจ้าได้รับการบอกกล่าวว่าพันธกิจของเขาคือทำให้แผ่นดินโลกสว่างไสวด้วยสง่าราศีของเขา

และเตือนมนุษย์ถึงพระพิโรธของพระเจ้าที่กำลังจะมาถึง" Early Writings, 245.

การเสริมกำลังของทูตสวรรค์องค์แรกเป็นสัญลักษณ์ที่เน้นถึงองค์ประกอบระดับทั่วโลก

ข่าวสารแรกในสมัยของพระคริสต์ได้รับการเสริมกำลัง ณ การรับบัพติศมาของพระคริสต์ พระคัมภีร์ระบุว่า

ชนอิสราเอลทั้งสิ้นได้ออกไปยังถิ่นทุรกันดารเพื่อฟังข่าวสารของยอห์น

ครั้งนั้น ชาวกรุงเยรูซาเล็ม ชาวแคว้นยูเดียทั้งหมด และคนทั้งสี่จากถิ่นโดยรอบแม่น้ำจอร์แดน

ต่างพากันออกไปหายอห์น และได้รับบัพติศมาจากท่านในแม่น้ำจอร์แดน โดยสารภาพบาปของตน มัทธิว

3:5, 6

พันธกิจของพระคริสต์มุ่งตรงไปยังอิสราเอลโบราณ และในความหมายเชิงพยากรณ์นั้น

โลกทั้งสิ้นก็ถูกดึงมาสู่แม่น้ำจอร์แดน สถานที่ซึ่งพระคริสต์ทรงรับบัพติศมา กระนั้น พิธีบัพติศมา

และสิ่งที่พิธีนั้นเป็นตัวแทนเมื่อพระคริสต์ทรงรับบัพติศมา ก็มีเป้าหมายต่อคนทั้งโลกด้วย

พระนามเยโฮยาคิมมีความหมายว่า "พระเจ้าจะทรงลุกขึ้น" และในการรับบัพติศมาของพระคริสต์

เมื่อยอห์นพาพระคริสต์ขึ้นมาจากน้ำ สัญลักษณ์แห่งการ "ลุกขึ้น"

จากหลุมศพที่เป็นน้ำก็ได้กลายเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการประทานฤทธิ์อำนาจนั้น

ในสี่ข้อแรกของพระธรรมเอเสราที่เราได้อ้างไว้แล้ว

ข้อห้าระบุถึงการตอบสนองของบรรดาผู้ที่ได้ยินพระราชกฤษฎีกาด้วยถ้อยคำว่า

"แล้วหัวหน้าบรรพบุรุษของยูดาห์และเบนยามิน ทั้งบรรดาบารโหิตและคนเลวี กับทุกคนที่พระเจ้าทรงเร้าใจ

ก็ลุกขึ้นเพื่อจะขึ้นไปสร้างพระนิเวศของพระยาห์เวห์ซึ่งอยู่ในเยรูซาเล็ม"

เมื่อข่าวสารแรกได้รับการประทานฤทธิ์อำนาจ ก็มีการลุกขึ้น

ดังที่แสดงไว้โดยความหมายของพระนามเยโฮยาคิม.

ในวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001

ข่าวสารแรกแห่งการเคลื่อนไหวอันทรงพลังของทูตสวรรค์องค์ที่สามได้รับการเสริมฤทธิ์

ดังที่มีแบบอย่างไว้โดยการเสริมฤทธิ์ของข่าวสารแรกแห่งการเคลื่อนไหวอันทรงพลังของทูตสวรรค์องค์แรก

ไซสเตอร์ไว้ให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับการทำลายตึกแฝดในวันดังกล่าว

"บัดนี้ไม่มีคำกล่าวออกมาว่า ข้าพเจ้าได้ประกาศว่านครนิวยอร์กจะถูกกวาดล้างไปด้วยคลื่นยักษ์กระนั้นหรือ?

เรื่องนี้ข้าพเจ้าไม่เคยกล่าวเลย ข้าพเจ้าได้กล่าวว่า

เมื่อข้าพเจ้ามองดูอาคารใหญ่โตที่กำลังก่อสร้างสูงขึ้นที่นั่น ขึ้นแล้วขึ้นเล่า ข้าพเจ้ากล่าวว่า

'เหตุการณ์อันน่าสะพรึงกลัวยิ่งจะเกิดขึ้นเพียงไร

เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงลุกขึ้นเพื่อทรงเขย่าแผ่นดินโลกอย่างรุนแรงยิ่ง! เมื่อนั้นถ้อยคำในวิวรรณ์

18:1-3 ก็สำเร็จเป็นจริง' วิวรณ์ทั้งบทที่สิบแปดเป็นคำเตือนถึงสิ่งที่จะมาถึงโลก แต่ข้าพเจ้าไม่ได้รับความกระจ่างเป็นพิเศษเกี่ยวกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับนิวอริก นอกจากที่ข้าพเจ้ารู้ว่า วันหนึ่งอาคารใหญ่โตที่นั่นจะถูกโค่นลงด้วยการหมุนกลับและพลิกคว่ำแห่งอุทยานภาพของพระเจ้า จากความกระจ่างที่ประทานแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าทราบว่าคุณพิณาศมีอยู่ในโลก เพียงพระวณะคำเดียวจากองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า เพียงการแต่ต้องครั้งเดียวจากอุทยานภาพอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ สิ่งปลูกสร้างมีมาเหล่านี้ก็จะพังทลายลง เหตุการณ์ต่าง ๆ จะบังเกิดขึ้นซึ่งความน่าสะพรึงกลัวของมันเราไม่อาจจินตนาการได้" Review and Herald, July 5, 1906.

เมื่อข่าวสารแรกได้รับการเสริมกำลังในประวัติศาสตร์ของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าได้ "ทรงลุกขึ้น" เพื่อ "ทรงให้แผ่นดินโลกสะท้อนสะท้อนอย่างยิ่ง"

ชื่อของเยโฮยาคิมเป็นสัญลักษณ์ของการเสริมกำลังแก่ข่าวสารแรก ในวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าทรงลุกขึ้นจากพระที่นั่งของพระองค์ เสด็จลงมาเยี่ยมแผ่นดินโลก และทรงยื่นเหนือพื้นแผ่นดินและทะเล ในพระราชกฤษฎีกาครั้งแรกของไซรัส ผู้สืบทอดชื่อได้ลุกขึ้น เยโฮยาคิมเป็นสัญลักษณ์มิใช่เพียงของการมาถึงของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งเท่านั้น แต่ยังเป็นตัวแทนของการเสริมกำลังแก่ทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งด้วย

เยโฮยาคิมเป็นภาพแทนของกษัตริย์องค์แรกในสามองค์สุดท้าย แต่เขายังเป็นภาพแทนของกษัตริย์องค์ที่ห้าในบรรดากษัตริย์เจ็ดองค์ซึ่งนำไปสู่การทำลายกรุงเยรูซาเล็มด้วย ชื่อของกษัตริย์ทั้งเจ็ดองค์นั้นให้ข้อมูลอย่างยิ่ง กษัตริย์ทั้งเจ็ดองค์นั้นคือ มนัสเสห์, อาโมน, โยสิยาห์, เยโฮอาหาส, เยโฮยาคิม, เยโฮยาซิน และเศเดคียาห์

ในประวัติศาสตร์ของพวกมิลเลอไรต์ มนัสเสห์เป็นสัญลักษณ์ของวาระสุดท้ายในปี 1798 ชื่อมนัสเสห์มีความหมายว่า "ทำให้ลึกลับ" และในปี 1798 นั้นเอง หลุยส์แพตยาแห่งเมืองไทรเอกูลิมไปเป็นเวลาสิบปีเจ็ดสิบ มนัสเสห์เป็นกษัตริย์องค์หนึ่งที่ชั่วร้ายที่สุด และมีลักษณะเชิงพยากรณ์ซึ่งควรได้รับการพิจารณา

กษัตริย์เจ็ดองค์สุดท้ายของยูดาห์เป็นภาพแทนประวัติศาสตร์ของฟ้าร้องทั้งเจ็ดตั้งแต่ปี 1798 จนถึงวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 มนัสเสห์เป็นกษัตริย์องค์แรกในกษัตริย์ทั้งเจ็ด และในฐานะกษัตริย์องค์แรกในจำนวนเจ็ดองค์นั้น ท่านเป็นแบบอย่างล่วงหน้าของเศเดคียาห์ กษัตริย์องค์สุดท้ายในกษัตริย์ทั้งเจ็ด พระเยซูทรงระบุจุดจบด้วยจุดเริ่มต้นอยู่เสมอ เศเดคียาห์ กษัตริย์องค์สุดท้ายในเจ็ดองค์นั้น ถูกกวาดไปเป็นทาสในการเป็นเชลยของบาบิโลน กษัตริย์องค์แรกในบรรดากษัตริย์เจ็ดองค์สุดท้ายนั้นก็ถูกกวาดไปเป็นเชลยของบาบิโลนด้วย เป็นภาพล่วงหน้าถึงการที่กษัตริย์องค์สุดท้ายถูกกวาดไปเป็นเชลยของบาบิโลน.

และพระยาห์เวห์ตรัสแก่มนัสเสห์และแก่ประชาชนของเขา แต่เขาทั้งหลายไม่ยอมฟัง เพราะฉะนั้นพระยาห์เวห์จึงทรงนำบรรดาแม่ทัพแห่งกองทัพของกษัตริย์อัสซีเรียมาสู่พวกเขา ผู้ซึ่งจับมนัสเสห์ที่ท่ามกลางพวงหาม ล่ามเขาไว้ด้วยตรวน และพาเขาไปยังบาบิโลน และเมื่อเขาตกอยู่ในความทุกข์ลำบาก เขาก็ร้องวนต่อพระยาห์เวห์พระเจ้าของเขา และถ่มถนลงอย่างยิ่งต่อพระพักตร์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเขา และอธิษฐานทูลต่อพระองค์ แล้วพระองค์ก็ทรงสดับฟังคำร้องวนของเขา และทรงไต่ยื่นคำทูลขอของเขา และทรงนำเขากลับมายังกรุงเยรูซาเล็มเข้าสู่อาณาจักรของเขาอีกครั้ง แล้วมนัสเสห์จึงรู้ว่าพระยาห์เวห์ทรงเป็นพระเจ้า 2 พงศาวดาร 33:10-13.

ประสบการณ์ที่มนัสเสห์ได้มารู้ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าของเขาเป็นเจ้าทรงเป็นพระเจ้านั้น ได้สำเร็จขึ้นโดยการที่เขาถูกพรากออกจากราชอาณาจักรของตน แล้วต่อมาก็ได้รับการฟื้นคืนสุราชาอาณาจักรของตน เนบুদ্ধเนสซาร์ก็เช่นเดียวกับมนัสเสห์ ได้มารู้จักองค์พระผู้เป็นเจ้าของเขาเมื่อเขาถูกนำออกจากราชอาณาจักรของตน และภายหลังได้รับการฟื้นคืนกลับสุราชาอาณาจักรนั้น

และเมื่อสิ้นสุดกาลวันทั้งหลาย ข้าพเจ้าเนบুদ্ধเนสซาร์ได้เงยตาขึ้นสู่อสวรรค์ และความเข้าใจของข้าพเจ้าก็กลับคืนมาสู่ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าได้ถวายพระพรแด่องค์ผู้สูงสุด และข้าพเจ้าได้สรรเสริญและถวายเกียรติแด่พระองค์ผู้ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิตย์ ผู้ทรงมีอำนาจครอบครองอันเป็นอำนาจครอบครองนิรันดร์ และราชอาณาจักรของพระองค์ดำรงอยู่จากชั่วอายุหนึ่ง ไปสู่อีกชั่วอายุหนึ่ง และชาวแผ่นดินโลกทั้งสิ้นก็ถูกนับว่าไร้ค่า และพระองค์ทรงกระทำตามพระทัยของพระองค์ในท่ามกลางพลโยธาแห่งสวรรค์ และท่ามกลางชาวแผ่นดินโลก และไม่มีผู้ใดสามารถยับยั้งพระหัตถ์ของพระองค์ หรือทูลถามพระองค์ว่า "พระองค์ทรงกระทำสิ่งใด?" ในเวลาเดียวกันนั้น สติปัญญาของข้าพเจ้าก็กลับคืนมาสู่ข้าพเจ้า และเพื่อสง่าราศีแห่งราชอาณาจักรของข้าพเจ้า เกียรติยศและความรุ่งโรจน์ของข้าพเจ้าก็กลับคืนมาสู่ข้าพเจ้า และบรรดาที่ปรึกษาและขุนนางของข้าพเจ้าก็แสวงหาข้าพเจ้า และข้าพเจ้าก็ได้รับการสถาปนาไว้ในราชอาณาจักรของข้าพเจ้า และบรมเดชานภาพอันยิ่งยวดก็ถูกเพิ่มเติมแก่ข้าพเจ้า บัดนี้ ข้าพเจ้าเนบুদ্ধเนสซาร์ขอสรรเสริญ ยกย่อง และถวายเกียรติแด่พระมหากษัตริย์แห่งสวรรค์ พระราชกิจทั้งสิ้นของพระองค์ล้วนเป็นความจริง และมรรคาทั้งหลายของพระองค์เป็นความยุติธรรม และบรรดาผู้ที่ดำเนินอยู่ในความเยอหยิ่งนั้น พระองค์ทรงสามารถทำให้ต่ำลงได้ ดาเนียล 4:34-37

ประสบการณ์ของมนัสเสห์ได้สำเร็จลงบนเนบুদ্ধเนสซาร์ มนัสเสห์เป็นตัวแทนของ "เวลาแห่งอวสาน" ในประวัติศาสตร์ของกษัตริย์ยูดาห์สามองค์สุดท้าย และของการมาถึงแห่งคำพยากรณ์เรื่องการเป็นเชลยเจ็ดสิบปี เนบুদ্ধเนสซาร์เป็นตัวแทนของ "เวลาแห่งอวสาน" ในประวัติศาสตร์ของกษัตริย์ทั้งสาม เช่นเดียวกับที่ปี 1798 เป็น "เวลาแห่งอวสาน" ในประวัติศาสตร์ของฟาร์องท์เจ็ด ในข้อพระคัมภีร์ที่เพิ่งอ้างถึงนั้น ความเข้าใจของเนบুদ্ধเนสซาร์ได้กลับคืนมาสู่เขา ณ "ปลายวาระของวันทั้งหลาย" และ "ปลายวาระของวันทั้งหลาย" นี้ก็ยิ่งถูกกล่าวถึงเช่นกันในดาเนียลบทที่สิบสอง

แต่ท่านจงดำเนินไปจนถึงวาระสุดท้าย เพราะท่านจะได้พักสงบ และจะยืนอยู่ในส่วนของท่าน ณ ปลายกาลแห่งวันทั้งหลาย ดาเนียล 12:13

"วาระสุดท้ายของวันเวลา" ในดาเนียลบทที่สิบสอง คือ "เวลาแห่งอวสาน" เพราะดาเนียลได้รับคำสั่งให้ไป "จนกว่าวาระสุดท้ายจะมาถึง" ในเวลานั้น ดาเนียลจะ "ยืนอยู่ในส่วนของตน" การ "ยืนอยู่ในส่วนของตน" หมายถึงการทำให้จุดประสงค์ของตนสำเร็จ ซึ่งดาเนียลได้กระทำแล้วเมื่อหนังสือของท่านถูกเปิดผนึกในวาระสุดท้ายของวันเวลา ซึ่งก็คือ "เวลาแห่งอวสาน" ในเวลานั้นจะมี "ความรู้เพิ่มพูนขึ้น" ซึ่งบรรดาผู้มีปัญญาจะเข้าใจ เมื่อสิ้นสุดวันเวลาของเนบুদ্ধเนสซาร์ "ความเข้าใจ" ของท่านก็กลับคืนมาสู่ท่าน!

"เมื่อพระเจ้าทรงมอบหมายงานพิเศษให้แก่ผู้ใด ผู้นั้นพึงยืนอยู่ในส่วนและตำแหน่งของตน ดังที่ดาเนียลได้กระทำ พร้อมทั้งจะตอบรับการทรงเรียกของพระเจ้า พร้อมทั้งจะกระทำให้พระประสงค์ของพระองค์สำเร็จ" Manuscript Releases, เล่ม 6, 108.

มนัสเสห์เป็นตัวแทนของ "วาระสุดท้าย" ในประวัติศาสตร์ของกษัตริย์สามองค์สุดท้ายแห่งยูดาห์ ส่วนเนบูคัดเนสซาร์เป็นตัวแทนของ "วาระสุดท้าย" ในพระราชกฤษฎีกาทั้งสาม มนัสเสห์มีโอรสของตนคืออาโมนขึ้นสืบต่อจากพระองค์

อาโมนหมายถึง "การฝึกอบรม" และเป็นตัวแทนของช่วงเวลาเมื่อมี "ความรู้เพิ่มพูนขึ้น" ซึ่งจะฝึกฝน "บรรดาผู้มีปัญญา" ในข่าวสารที่ถูกเปิดเผยแล้ว จากนั้นอาโมนก็มีโยสิยาห์ตามมา ซึ่งเป็นกษัตริย์เพียงองค์เดียวในบรรดากษัตริย์ทั้งเจ็ดที่มีประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ที่ค่อนข้างดี แม้จะซับซ้อนอยู่ก็ตาม

โยสิยาห์หมายถึง "รากฐานของพระเจ้า" และเป็นตัวแทนของการสถาปนาความจริงทั้งหลายที่ได้ถูกเปิดเผยออกใน "วาระสุดท้าย" การเพิ่มพูนขึ้นของความรู้ซึ่งอาโมนเป็นตัวแทนนั้น ได้ถูกรวบรวมขึ้นโดยวิลเลียม มิลเลอร์ ภายใต้การทรงนำของกาเบรียลและทูตสวรรค์บริสุทธีองค์อื่น ๆ งานของมิลเลอร์นั้นเป็นตัวแทนโดยชื่อโยสิยาห์ เพราะเขาได้วางรากฐานของขบวนการนั้น ยังมีอีกมากที่จะระบุเกี่ยวกับโยสิยาห์ แต่เราจะก้าวต่อไปยังเยโฮอาหาสผู้เป็นบุตรของเขา

เยโฮอาหาสมีพระชนมายุยี่สิบสามพรรษาเมื่อทรงเริ่มครอบครอง และพระองค์ทรงครอบครองอยู่สามเดือนในกรุงเยรูซาเล็ม และพระมารดาของพระองค์มีพระนามว่าฮามูทัล บุตรสาวของเยเรมีย์แห่งลิบนาห์ และพระองค์ได้ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระยาห์เวห์ ตามทุกสิ่งที่บรรพบุรุษของพระองค์ได้กระทำ และฟาโรห์เนโคห์ทรงจงจำพระองค์ไว้ที่ริบลาค์ในแผ่นดินอามัท เพื่อมิให้พระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็ม และทรงกำหนดบรรณาการแก่แผ่นดินนั้นเป็นเงินหนึ่งร้อยตะลันต์ และทองคำหนึ่งตะลันต์ และฟาโรห์เนโคห์ทรงตั้งเอลียาคิมราชโอรสของโยสิยาห์ให้เป็นกษัตริย์แทนโยสิยาห์พระราชบิดาของท่าน และทรงเปลี่ยนพระนามของท่านเป็นเยโฮยาคิม แล้วทรงนำเยโฮอาหาสไป และท่านก็ไปยังอียิปต์ และสิ้นชีวิตที่นั่น 2 พงศกษัตริย์ 23:31-34

เยโฮอาหาสหมายความว่า "พระยาห์เวห์ทรงจับกุม" และเขาถูกฟาโรห์เนโคจับกุม เยโฮอาหาส บุตรของโยสิยาห์ ถูกฟาโรห์เนโคจับกุม และถูกแทนที่โดยเอลียาคิมน้องชายของเขา ซึ่งมีความหมายว่า "พระเจ้าผู้ทรงยกขึ้น" แล้วฟาโรห์เนโคก็ได้เปลี่ยนชื่อของเอลียาคิมเป็นเยโฮยาคิม ซึ่งมีความหมายว่า "พระเจ้าจะทรงลุกขึ้น" การเปลี่ยนชื่อเป็นสัญลักษณ์ของความสัมพันธ์แห่งพันธสัญญา และเมื่อข่าวสารแรกได้รับการเสริมกำลัง พระเจ้าทรงเข้าสู่พันธสัญญากับชนชาติหนึ่ง ขณะเดียวกันก็ทรงผ่านพันธสัญญาเดิมไปพร้อมกัน

ในวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 จักรวรรดิออตโตมัน ซึ่งได้ถูกแทนด้วยลมหงทั้งสี่ที่ถูกปล่อยไว้เป็นเวลาสามร้อยเก้าสิบเอ็ดปีและสิบห้าวันนั้น ได้ถูกยับยั้งไว้ หรือดังที่ชื่อเยโฮอาหาสมีความหมายว่า "ได้ถูกจับกุม" ไว้ ในเวลาเดียวกัน เอลียาคิมได้ถูกตั้งขึ้นเป็นกษัตริย์ และชื่อของเขาถูกเปลี่ยนเป็นเยโฮยาคิม ซึ่งมีความหมายว่า "พระเจ้าจะทรงลุกขึ้น" ต่อจากเยโฮยาคิมคือเยโฮยาคินบุตรชายของเขา ผู้ซึ่งมีสามชื่อในพระคัมภีร์

พระนามเยโฮยาคินมีความหมายว่า "องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงสถาปนาและทรงตั้งมั่น" เขาเป็นโอรสของเยโฮยาคิม และเป็นเครื่องหมายถึงการมาถึงของทูตสวรรค์องค์ที่สองในฤดูใบไม้ผลิ ค.ศ. 1844 เมื่อพระเจ้าได้ "ทรงสถาปนาและทรงตั้งมั่น" เขาใหม่ที่แท้จริงฝ่ายโปรเตสแตนต์ ข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สองได้รับฤทธิเดชโดยข่าวสารแห่งเสียงร้องเวลาเที่ยงคืน และเยโคินยาห์กับโคินยาห์มีความหมายว่า "พระเจ้าจะทรงสถาปนา" พระนามทั้งสาม

ซึ่งแต่ละนามมีความหมายเดียวกัน

เป็นภาพแทนของการเชื่อมรวมเสียงร้องเวลาเที่ยงคืนเข้ากับข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สอง
ในการเทพระวิญญาณบริสุทธิ์ครั้งสุดท้ายระหว่างเสียงร้องอันดังนั้นเอง

คนหนึ่งแสนสับสนสิ้นคนจึงได้รับการประทับตรา การประทับตราคนหนึ่งแสนสับสนสิ้นคนได้ถูกทำให้เห็นเป็นแบบอย่างล่วงหน้าในเสียงร้องเวลาเที่ยงคืนของขบวนการมิลเลอไรต์ และเยโฮยาคิน ซึ่งมีอีกนามว่าเยโคเนียห์และโคเนียห์ เป็นสัญลักษณ์ของการประทับตรา

องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า เรามีชีวิตอยู่แน่นอนใด

แม้โคเนียห์บุตรของเยโฮยาคิมกษัตริย์แห่งยูดาห์จะเป็นแหวนตราที่มีมือขวาของเรา

ถึงกระนั้นเราก็จะดึงเจ้าออกเสียจากที่นั่น และเราจะมอบเจ้าไว้ในมือของบรรดาผู้ที่แสวงเอาชีวิตของเจ้า

และในมือของบรรดาผู้ซึ่งเจ้าหวาดกลัวหน้าเขา คือในมือของเนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน

และในมือของพวกเคลเดีย และเราจะเหวี่ยงเจ้าออกไป ทิ้งเจ้าและมารดาผู้ให้กำเนิดเจ้า

ไปยังอีกประเทศหนึ่ง ซึ่งมีไซที่ซึ่งเจ้าทั้งหลายได้เกิดมา และเจ้าทั้งหลายจะตายที่นั่น

แต่แผ่นดินซึ่งเจ้าทั้งหลายปรารถนาจะกลับไปนั้น เจ้าทั้งหลายจะไม่ได้กลับไปที่นั่น

โคเนียห์ผู้นี้เป็นรูปเคารพที่ถูกดูหมิ่นและแตกหักแล้วหรือ? เขาเป็นภานะที่ไม่มีผู้ใดพอใจหรือ?

เหตุใดเขาและเชื้อสายของเขาจึงถูกขับไล่ออกไป

และถูกทอดทิ้งเข้าไปในแผ่นดินซึ่งเจ้าทั้งหลายไม่รู้จัก? โอ แผ่นดินเอ๋ย แผ่นดินเอ๋ย แผ่นดินเอ๋ย

จงฟังพระวาจาขององค์พระผู้เป็นเจ้า เยเรมีย์ 22:24-29

เยโฮยาคิน เยโคเนียห์ และโคเนียห์ เป็นภาพแทนของช่วงเวลาแห่งการประทับตรา

เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่สองถูกรวมเข้ากับข่าวสารแห่งเสียงร้องในเวลาเที่ยงคืน

เขาเป็นภาพแทนของช่วงเวลาแห่งการประทับตราของหญิงพรหมจารีโง่เขลา

กษัตริย์ชั่วร้ายองค์นั้นเป็นภาพแทนของบรรดาผู้ที่เป็นหญิงพรหมจารีลาโง่เขลาอันโง่เขลา

ซึ่งในช่วงเวลาแห่งการประทับตรานั้นถูกกำหนดไว้ให้ได้รับเครื่องหมายของสัตว์ร้าย

เพราะพวกเขาถูกคายออกจากพระโอษฐ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าไปตลอดกาล

ตราประทับบนพระหัตถ์ขวาของพระเจ้าคือพระราชลัญจกรของพระองค์ และบรรดาผู้ที่ถูกคายออกจากพระโอษฐ์

ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ในระหว่างการประทับตราคนหนึ่งแสนสับสนสิ้นคนนั้น

ถูกนำมาเปรียบเทียบกับเศรบบาเบล บุรุษผู้ซึ่งมีลูกตั้งแห่ง "เจ็ดวาระ" อยู่ในมือของตน

จงกล่าวแก่เศรบบาเบล ผู้ว่าราชการแห่งยูดาห์ว่า เราจะสิ้นสะเทือนฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก

และเราจะคว่ำบัลลังก์แห่งราชอาณาจักรทั้งหลาย

และเราจะทำลายกำลังแห่งราชอาณาจักรของบรรดาประชาชาติ และเราจะคว่ำรถรบและผู้ที่ยืนอยู่ในนั้น

และม้าทั้งหลายกับผู้ขี่ของมันจะล้มลง ทุกคนด้วยดาบของพี่น้องของตน ในวันนั้น

พระยาห์เวห์จอมโยธาตรัสว่า เราจะรับเจ้า โอ เศรบบาเบล ผู้รับใช้ของเรา บุตรชายของเซอัลทีเอล

พระยาห์เวห์ตรัส และจะกระทำให้เจ้าเป็นดูลแหวนตรา เพราะเราได้เลือกเจ้าแล้ว พระยาห์เวห์จอมโยธาตรัส

ฮักกัย 2:21-23

"ศิลาที่ทำให้สะดุด" ซึ่งคือ "เจ็ดเท่า" นั้น คือ "ลูกตั้ง" ในมือของเศรบบาเบล และเขาถูกนำเสนอในฐานะ

"ตราประทับ" ที่พระเจ้าทรงใช้เพื่อประทับตราคนหนึ่งแสนสับสนสิ้นคน ตราประทับ หรือ "เครื่องหมาย" นั้น

ถูกวางไว้บนบรรดาผู้ที่ "ถอนหายใจและร้องคร่ำครวญ"

เพราะสิ่งน่าสะอิดสะเอียนทั้งหลายที่ได้กระทำกันในเยรูซาเล็ม

การถอนหายใจและร้องคร่ำครวญนั้นระบุถึงประสบการณ์ของผู้ที่ได้รับการประทับตรา และการลงเครื่องหมาย

และการร้องคร่ำครวญนั้นเป็นสัญลักษณ์แห่งการตอบสนองภายในของพวกเขาต่อการเยียวยาของ "เจ็ดเท่า"

นั่นคือการสารภาพบาปของพวกเขาและบาปของบรรพบุรุษของพวกเขา

นั่นคือการยอมรับว่าพวกเขาไม่ได้ดำเนินอยู่กับพระเจ้า

และว่าพระเจ้ายกย่องพวกเขา นับตั้งแต่ความผิดหวังเมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2020 เป็นต้นมา นี่คือการทดสอบที่ได้ล้มเหลวในปี 1863 ในช่วงเวลาที่ฟิลาเดลเฟียกำลังเปลี่ยนผ่านไปสู่ลาติเซีย เรื่องนี้เป็นแบบอย่างล่วงหน้าของช่วงเวลาของผู้ซึ่งโคนิยาห์เป็นตัวแทนได้รับการสถาปนาไว้ตลอดไปว่าเป็นหญิงพรหมจารีลาติเซียผู้โง่เขลา

และผู้ซึ่งเศรบบาเบลเป็นตัวแทนได้รับการสถาปนาไว้ตลอดไปว่าเป็นหญิงพรหมจารีฟิลาเดลเฟียผู้มีปัญญา

เยโฮยาคิมถูกสืบต่อโดยเศเดคียาห์ กษัตริย์องค์สุดท้ายในบรรดากษัตริย์ทั้งเจ็ด ดังที่มนัสเสห์เป็นตัวแทนของปี 1798 และ "วาระสุดท้าย" เศเดคียาห์จึงต้องเป็นตัวแทนของวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 เมื่อภาพนิมิตจะ "กล่าว และไม่มูสา" เศเดคียาห์เป็นชื่อที่ประกอบขึ้นจากการรวมกันของคำภาษาฮีบรูสองคำ คำหนึ่งคือ "พระยาห์เวห์" และถูกรวมเข้ากับคำนั้นซึ่งในดาเนียล บทที่แปด ข้อสิบสี่ ได้รับการแปลว่า "ชำระให้สะอาด" เศเดคียาห์มีความหมายว่าการชำระพระวิหารของพระเจ้าให้สะอาด ซึ่งได้เริ่มต้นขึ้นเมื่อวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844.

กษัตริย์เจ็ดองค์สุดท้ายแห่งยูดาห์เป็นตัวแทนของประวัติศาสตร์ที่ดำเนินไปเป็นลำดับจากปี 1798 จนถึงวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 เยโฮยาคิมเป็นสัญลักษณ์ของวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840

ซึ่งในทางกลับกันเป็นตัวแทนของวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001

เขาเป็นสัญลักษณ์แห่งการเสริมกำลังของชาวทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง

และเขาถูกกล่าวถึงในข้อแรกของดาเนียลบทที่หนึ่ง ดังนั้น

ฉากและบริบทของดาเนียลบทที่หนึ่งจึงเป็นการเสริมกำลังของชาวทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง

ดังที่แสดงไว้ในวิวรณ์บทที่สิบ ในวิวรณ์บทที่สิบ

พระคริสต์ได้เสด็จลงมาพร้อมกับหนังสือเล่มเล็กในพระหัตถ์ของพระองค์ ซึ่งยอห์นได้รับบัญชาให้กิน

นี่จึงเป็นเหตุผลว่าทำไมการทดสอบประการแรกในพระธรรมดาเนียลจึงเกี่ยวข้องกับภารกิจ

เราจะดำเนินหัวข้อเหล่านี้ต่อไปในบทความถัดไป

และพระองค์ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงให้ห้องของเจ้ากิน

และให้ภายในของเจ้าเต็มด้วยหนังสือม้วนนั้นซึ่งเราให้แก่เจ้า แล้วข้าพเจ้าก็กินมัน

และในปากของข้าพเจ้ามีหวานดังน้ำผึ้ง เอเสเคียล 3:3